

Kitab Daniel - Nomer Satus Sanga Puluh Lima

Dalan tumuju Hukum Minggu: Peranipun Trump lan Kakalampahaning Wangsit wonten ing Daniel 11

Jeff Pippenger

2024-04-25

Sajarah kang kapendhem ing ayat patang puluh ngemot garis enem présidhèn wiwit wektu pungkasan ing taun 1989, nganti taun 2020, nalika Biden, présidhèn kapitu, nyolong kaprésidhènan. Taun 2020 nandhani wiwitané sawijining sajarah kang kapendhem, wiwit saka titik iku nganti tekan “Alexander the Great”, kang makili wektu nalika karajan kapitu saka ramalan Kitab Suci ditegakké ing hukum Minggu kang bakal énggal rawuh. Sepuluh ratu iku enggal sarujuk kanggo masrahaké karajan kapitu mau marang karajan kawolu, yaiku kang asalé saka pitu—panguwasa kapausan. Sajarah kang kapendhem iku diwiwiti déning présidhèn kapitu lan dipungkasi déning karajan kapitu.

Nalika sajarah netepake manawa ing antarané Xerxes, sing makili raja sugih kang ngojok-ojoki Grecia, nganti Alexander Agung, ana wolung raja Persia, kita nemokake manawa sajarah sing kapendem ing antarané pungkasané ayat loro lan ayat telu makili citrané kéwan mau minangka wektu pengujian kanthi angka wolung. Citrané kéwan mau ing Amerika Serikat mapan kanthi sampurna nalika angger-angger dina Minggu dileksanakaké, lan ing wektu iku karajan kapitu lan banjur karajan kawolu teka. Wolung raja Persia mau pungkasané tekan ing Alexander Agung, mula angka wolung nandhani wektu pengujian citrané kéwan mau sing pungkasané tumeka ing angger-angger dina Minggu.

Ayat sepuluh nganti limalas maringi sumurup marang kita bilih mangsa pangujian patung kéwan iku minangka tenger dalan katelu saka telung tenger dalan ingkang dipralambangaké déning sajarah para Makabe, lan bilih tenger dalan katelu punika minangka satunggaling kurun wekdal ingkang kawiwitan ing taun 161 SM lan kapungkasan ing taun 158 SM. Kurun wekdal punika ndhèrèk tenger dalan kapisan ing taun 167 SM, ingkang nandhani wiwitaning Pambrontakan Makabe ing Modein, satunggaling kutha ingkang tegesing asmanipun “mbangkang.” Taun 164 SM ndhèrèk pambangkangan ing Modein punika, lan nandhani pambaktèn kaping kalih saking padaleman suci kaping kalih. Taun 164 SM nandhani pelantikan kaping kalih Donald Trump minangka présidhèn kaping wolu wiwit Reagan ing taun 1989, ingkang asalipun saking pitu. Pelantikanipun ing tanggal 20 Januari 2025 dipralambangaké déning taun 164 SM, lan upacara pambaktèn malih, ingkang ngasilaké mukjijat satanis ingkang nyakup kalih rujukan dhateng si wolu ingkang asalipun saking pitu.

Mulané, wolung raja Persia iku makili sajarah pasérawungan wong Yahudi karo Roma wiwit taun 161 SM nganti 158 SM, lan kanthi mangkono marakaké paseksi kapindho marang wektu pangujian gambar kéwan sing ngetutaké pelantikané Trump ing taun 2025. Ayat loro nerusaké marang pemilu sing dicolong ing taun 2020, ing kono pungkasané dumugi paseksi

sajarah saka wolung raja Persia iku ditrapaké, lan wong-wong mau nemu panganggoné sawisé pelantikan kapindhoné Trump. Sawisé wolung raja Persia iku dipasangaké ing sajroning sajarah antarané ayat loro lan telu, isih ana sawijining mangsa kang kasamaran wiwit pelantikané Biden nganti pelantikan kapindhoné Trump.

Sajarah sing kasamaran iku diidentifikasi ing Wahyu pasal sewelas, ing ngendi kéwan atheisme matèni loro seksi ing taun 2020. Banjur sawisé telung dina setengah simbolis, Mikhael tumedhak kanggo nguripaké manèh loro seksi mau. Trump sing “diuripaké manèh” miwiti kampanye kaping teluné kanggo présidhèn ing tanggal 15 November 2022, lan “swara ing ara-ara samun” sing wis diuripaké manèh wiwit nyeluk wong satus patang puluh papat èwu ing pungkasan Juli 2023.

Ayat sepuluh, sewelas, lan rolas saka Daniel pasal sewelas ngenali Perang Ukraina sing diwiwiti ing taun 2014, lan bakal dipungkasi kanthi kemenangan Rusia, kang banjur katutake ambruké konfederasi Rusia sing saiki ana, kaya kang dipratelakaké déning pralambang ambruké Uni Soviet ing taun 1989.

Ayat telulas nganti limalas nandhani ana telung garis ramalan. Garis panyarasane kapapaan sing diwiwiti nalika sundhalé Tirus metu saka pandhelikané dipratandhani déning ayat patbelas, lan kaleksanané ing sajarah yaiku taun 200 SM, nalika Roma kapir mlebu ing sajarah ramalan minangka para perampok umatmu, sing ngluhuraké awaké dhéwé, nanging banjur tiba.

Ing telung ayat iku, garis kenabian Republikanisme murtad dipralambangaké déning sajarahé Antiokhus III, kang nggambaraké perané Trump minangka présidhèn kaping wolu, yaiku saka pitu iku. Ayat-ayat iku uga ngenali garis kenabian Protestantisme murtad kaya sing dipralambangaké déning sajarahé wong Makabé.

Garis kenabian saka sungu Protestan sejati, kang wiwit minangka gerakan Filadelfia para Millerit, lan kang pungkasan minangka gerakan Filadelfia saka saratus patang puluh papat èwu, uga kudu ditumpangaké ana ing sajarah sing kasamar saka ayat patang puluh. “Pitu Guntur” ing Wahyu pasal sepuluh iku minangka pralambang saka gerakan Filadelfia para Millerit lan uga saratus patang puluh papat èwu. Panyegelan marang ramalan, lan pambukakan segel ramalan, ditindakaké déning Kristus, lan nalika Panjenengané nindakaké iku, Panjenengané nglambangaké Sarirané piyambak minangka Singa saka taler Yehuda. Ing pasal sepuluh, malaékat kang miturut pangandikané Sister White iku “ora liya pribadi saliyané Yesus Kristus” “nguwuh kalawan swara sora, kaya singa nggero: lan nalika wus nguwuh, pitu guntur padha ngucapaké swarané.”

Kristus, minangka Singa saka taler Yehuda, nempatake “Pitu Gludhug” menyang sajarah kenabian watara taun 100, lan Panjenengane enggal ngetrapi segelé, awit “nalika pitu gludhug wus ngucapake swarané,” Yohanes “arep nulis: lan” dheweke “krungu swara saka swarga ngandika,” “segelen prakara-prakara kang diucapake déning pitu gludhug iku, lan aja ditulis.”

Saiki sajarah kang kasamun ing ayat patang puluh lagi dibikak segelé déning Singa saka taler Yehuda, lan ing sajarah iku garis saka sungu Protestan sejati kaanggepaké déning “Pitu Guntur.” Nalika swara ing ara-ara samun wiwit nguwuh ing Juli 2023, Singa saka taler Yehuda mbikak segel wahyu liyane bab apa kang kaanggepaké déning “Pitu Guntur.”

“Pitung Gludhug” nggambarake sajarah wiwit tanggal 18 Juli 2020, nalika gerakan wong satus patang puluh papat ewu dipateni ing dalan-dalan, nganti tekan paugeran Minggu sing enggal bakal rawuh. Garis Pitung Gludhug nemtokake “kedadeyan-kedadeyan” sing dumadi ana ing sajarah iku. Kuciwa kang kapisan diterusake déning piweling Sesambat Tengah Wengi, lan banjur diterusake déning paugeran Minggu. Nalika Sister White ngenali “Pitung Gludhug,” apa minangka sajarahing malaékat kapisan lan kapindho, utawa minangka kedadeyan-kedadeyan mangsa ngarep, ing kaloro gambaran mau dheweke netepake yèn iku nggambarake “kedadeyan-kedadeyan”.

Pekabaran Tangis Ing Wengi bisa uga keprungu kaya sawijining prakara sing dudu sawijining “prastawa”, nanging ing sajarah Millerite, pasamuwan kémah ing Exeter wiwit tanggal 12 nganti 17 Agustus 1844 iku sawijining “prastawa”, kanthi sawetara rinciyan sing gegandhèngan karo prastawa iku. Nanging rawuhipun pekabaran Tangis Ing Wengi ing pasamuwan kémah iku uga minangka panggenapan saka pasemon bab sepuluh prawan ing Matius rong puluh lima. “Prastawa” pasamuwan kémah ing Exeter iku minangka panggenapan saka “Pitu Guntur,” nanging pasemon bab sepuluh prawan iku ora ngrembug prastawa-prastawa mau, nanging ngrembug “pengalaman” para prawan,

“Pasemon bab sepuluh prawan ing Matius 25 uga nggambarake pengalaman umat Advent.” *The Great Controversy*, 393.

Kados dene Pitu Gludhug iku nandhani sajarah sing padha jejere saka gerakaning malaékat kapisan lan katelu, mangkono uga pasemon bab sepuluh prawan iku uga nandhani loro sajarah sing padha jejere.

“Aku asring katuntun marang pasemon bab sepuluh prawan, lima ing antarané padha wicaksana, lan lima padha bodho. Pasemon iki wis kaleksanan lan bakal kaleksanan nganti saprecisené saben tembungé, awit pasemon iki nduwèni penerapan kang mligi tumrap mangsa iki, lan, kaya pekabaran malaékat katelu, wis kaleksanan lan bakal terus dadi kayektèn saiki nganti pungkasaning jaman.” *Review and Herald*, 19 Agustus 1890.

Lambang Pitu Guntur nggambarake “prastawa-prastawa” saka sajarah-sajarah sejajar, lan sepuluh prawan nggambarake “pengalaman” para prawan wicaksana lan para prawan bodho ing rong sajarah sejajar mau. Pengalaman Millerite, nganti taun 1856, iku pengalamané Filadelfia, lan pengalaman gerakané wong satus patang puluh papat ewu iku pengalamané Laodikia, nganti sawatara wektu sawisé Juli 2023. Ing loro sajarah mau, para prawan wicaksana lan para prawan bodho bakal kawedhar nalika tekane piwarta Panguwuh Tengah Wengi, awit nalika semono iku bakal katitik sapa sing nduwèni lenga panyawis.

“Kaanan pasamuwan sing dilambangaké déning para prawan bodho, uga dipratélakaké minangka kaanan Laodikia.” *Review and Herald*, 19 Agustus 1890.

Wong-wong kang nampik mangan pesen kang ana ing tangané Mikhaèl, pangéran malaékat, kang tumurun ing pungkasan Juli 2023, bakal tetep ana ing kaanan Laodikia, lan wong-wong kang njupuk kitab cilik iku lan mangan iku bakal ngalami pindhah menyang kaanan Filadelfia. Kaanan Laodikia nggambarake sawijining umat, utawa pribadi, kang Kristus ana ing sanjabane, nanging isih ngupaya mlebu; lan kaanan Filadelfia digambarake minangka gegandhèngané kaallahan karo kamanungsan. Pitu Guntur ngenali “prastawa-prastawa” saka garis sungu Protestan sejati kang dipasang ing sajarah sing kasimpen saka ayat patang puluh, diwiwiti tanggal 18 Juli 2020 lan dipungkasi ing undhang-undhang Minggu.

Pasemon bab sepuluh prawan iku nandhesaké “pengalaman” wong-wong sing katimbangan supaya kalebu ana ing antarané wong satus patang puluh papat èwu sajroning wektu sing padha mau. “Prastawa-prastawa” sing nandhani sajarah wong satus patang puluh papat èwu wiwit tanggal 18 Juli 2020 nganti tekan hukum dina Minggu, lan “pengalaman” saka rong golongan sajroning sajarah iku, katut déné pangenalan marang pakaryan sing wus lan isih katugasaké ing rong sajarah sing padha jejere mau. Pakaryan iku dipralambangaké déning para malaékat ing Wahyu patbelas, lan pakaryané kaum Millerite dipralambangaké déning malaékat kapisan lan kapindho, déné pakaryané wong satus patang puluh papat èwu dipralambangaké déning malaékat katelu.

“Aku wis nduwèni kasempatan-kasempatan kang aji banget kanggo oleh sawijining pengalaman. Aku wis nduwèni pengalaman ana ing pekabaran malaékat kapisan, kapindho, lan katelu. Para malaékat iku digambarake mabur ana ing satengahing langit, ngumumaké marang donya sawijining pekabaran pepènget, lan nduwèni gegayutan langsung karo umat kang urip ing dina-dina pungkasan sajarah bumi iki. Ora ana wong siji waé kang krungu swarané para malaékat iki, awit para malaékat iku minangka pralambang kanggo makili umaté Allah kang makarya kanthi selaras karo jagadé swarga. Wong lanang lan wong wadon, kang dipadhangi déning Rohé Allah, lan disucèkaké lumantar kayektèn, ngumumaké telung pekabaran iku miturut urutané.” *Life Sketches*, 429.

Pakaryan sing kaparingaké marang umat Allah ing dina-dina wekasané tanggal 11 September 2001, ing wiwitané wektu panyegelan, diparingaké manèh marang umat Allah ing dina-dina wekasané ing pungkasané wektu panyegelan, nalika Mikhaèl tumedhak ing Juli 2023.

“Yohanes nyumurupi ‘Malaékat liyané tumurun saka swarga, kagungan panguwasa gedhé; lan saklumahing bumi kapadhangi déning kamulyané.’ Wahyu 18:1. Karya iku yaiku swarané umat Allah kang martakaké sawijining pesen pangéling-éngling marang jagad.” *The 1888 Materials*, 926.

Kados déné “prastawa-prastawa” ingkang dipunlambangaké déning Pitu Gludhug, lan “pengalaman” ingkang dipunlambangaké déning sepuluh prawan, pakaryan saking katiga malaékat punika nggambaraken kalih sajarah ingkang lumampah saajar.

“Allah sampun maringi pesen-pesen Wahyu 14 papanipun wonten ing garis pamedhar wangsit, lan pakaryanipun boten badhe kendhat dumugi pungkasaning sajarah bumi punika. Pesen malaékat ingkang kapisan lan kapindho taksih dados kayekten tumrap jaman punika, lan kedah lumampah sajajar kaliyan pesen punika ingkang ndherek. Malaékat ingkang katelu martosaken pepélingipun kanthi swara ingkang sora. ‘Sawisé punika kabèh,’ pangandikanipun Yohanes, ‘aku ningali malaékat sanès tumurun saking swarga, kagungan pangwaos ingkang ageng, lan bumi dados padhang déning kamulyanipun.’ Ing pepadhang punika, pepadhang kabèh telung pesen punika kasawijèkaken.” The 1888 Materials, 804.

Ing ayat telulas nganti limalas saka Daniel sewelas, pakaryan kenabian saka garis Protestantisme murtad (wong Makabe), Republikanisme murtad (Antiokhus III), lan sundel saka Tirus (para perampok saka bangsamu) diidhèntifikasi. Ing sajarah kang padha iku uga, garis-garis kenabian saka sungu Protestan sejati saka satus patang puluh papat ewu ngidhèntifikasi pakaryan, “pengalaman”, lan “prastawa-prastawa” kang dumadi ing antarané umat Allah ing dina-dina pungkasan. Garis saka sungu Protestan sejati iku dipralambangaké minangka Pitu Guntur, yaiku siji-sijiné ramalan ing kitab Wahyu kang diidhèntifikasi minangka wis disegel. Sedhéla sadurungé mangsa kasempatan sih-rahmat katutup, parentah iku rawuh saka Singa saka taler Yehuda, Panjenengané kang nyegel ramalan Pitu Guntur, supaya mbukak segel ramalan-ramalan ing kitab iki.

Mbukake segel Pitu Guntur ing pungkasaning wekdal panyegelan tumrap satus patang puluh papat ewu, kang wis dilambangake sadurunge déning pambukakan segel Pitu Guntur ing wiwitaning wekdal panyegelan, kudu ditrapake (baris ing dhuwuring baris) marang péranganing kitab Daniel kang magepokan karo dina-dina wekasan, lan pérangan punika yaiku sajarah kang kasimpen ing ayat patang puluh. Nalika pambukakan segel punika wis kaleksanan kanthi sampurna, kados dene kaanggèn pralambang déning kabukane segel kapitu, Gusti Allah badhé ngesokake geni saking Roh Suci Panjenengané marang satus patang puluh papat ewu, kados dene Panjenengané sampun nindakaken dhateng para sakabat ing Pentakosta. Pentakosta selaras kaliyan hukum Minggu ingkang badhé enggal rawuh.

“Kanthi pangajeng-ajeng kang temen-temen banget aku ngenteni tekané wektu nalika kadadéan-kadadéan ing dina Pentakosta bakal kaulang manèh kanthi kakuwatan kang luwih gedhé tinimbang ing wekdal iku. Yohanes ngandika, ‘Aku weruh malaékat liyané mudhun saka swarga, kagungan kakuwatan gedhé; lan bumi padhang marga saka kamulyané.’ Banjur, kaya ing mangsa Pentakosta, wong-wong bakal krungu kayektèn diwartakaké marang wong-wong mau, saben wong nganggo basané dhéwé.”

“Gusti Allah saged maringi gesang anyar dhateng saben jiwa ingkang kanthi satemen-temen kepéngin ngabdi dhateng Panjenenganipun, lan saged ndemèk lambé kanthi areng urip saking mesbèh, sarta ndadosaken supados lambé punika dados lancar ngluhuraken pamuji kagem Panjenenganipun. Éwonan swara badhé kapenuhan ing kakiyatan kanggé ngandharaken kayekten-kayekten éndah saking Sabdanipun Gusti Allah. Ilat ingkang gagap badhé kapitulungan dados bébas, lan tiyang ingkang isin badhé

dipun-gantos dados santosa supados saged nglairaken paseksi ingkang kendel tumrap kayekten. Mugi Gusti paring pitulungan dhateng umatipun supados ngresiki padaleman jiwa saking saben rereged, lan njagi sesambetan ingkang mekaten caketipun kaliyan Panjenenganipun, satemah piyambakipun saged dados pandhèrèk ing udan pungkasan nalika punika kawutahaken.” Review and Herald, July 20, 1886.

Wiwitaning wektu panyegelan nggambarake pungkasaning wektu panyegelan. Ing wiwitan, udan pungkasan diwutahake miturut ukuran, lan ing pungkasan diwutahake tanpa ukuran. Malaékat kang tumurun ing tanggal 11 September 2001 iku malaékat kang padha kang tumurun ing pungkasan Juli 2023. Sajarah Pentakosta diwiwiti nalika wunguné Kristus, lan pungkasaning panggeneping sampurna Pentakosta ana ing wunguné satus patang puluh papat ewu.

“Tumindaké Kristus nalika ngembusaké Roh Suci marang para muridé, lan nalika maringaké tentrem-rahayu-Né marang wong-wong mau, iku kaya sawetara tetes sadurungé udan deres kang limpah sing bakal kaparingaké ing dina Pentakosta.” Spirit of Prophecy, jilid 3, 243.

Kristus ngembus napas marang para sakabate sawisé Panjenengané kawungokaké saka ing pati, sakcepete sawisé Panjenengané munggah marang Rama-Né. Nalika Panjenengané tumurun sawisé pinanggih karo Rama-Né, Panjenengané ngatingal marang para sakabat lan ngembus marang wong-wong mau “sawatawis tetes cilik” kang ndhisiki “udan deres Pentakosta.” Sawatawis tetes cilik iku nglambangaké wiwitané mangsa pemateraan, lan udan deres iku nglambangaké pungkasané. Wiwitané mangsa pemateraan kaulang manèh ing pungkasan, lan kaya dene Kristus ngembus napas marang para sakabate ing wiwitané mangsa Pentakosta, mangkono uga Panjenengané ngembus napas marang umaté ing dina-dina pungkasan ing pungkasané mangsa iku.

“Balung-balung garing iku kudu kapethuk ambekan déning Roh Suci Allah, supaya padha tumindak, kaya déné lumantar sawijining wunguné saka ing antarané wong mati.” Bible Training School, 1 Desember 1903.

Patihe saksi loro iku nyakup kasunyatan yèn wong-wong sing mroklamakaké pesen palsu Nashville lan 18 Juli 2020 nindakaké iku minangka wong-wong Laodikia. Wunguné balung-balung garing sing mati nggambaraké sawijining transisi saka kaanan Laodikia, yaiku kaanan pati, marang kaanan Filadelfia, yaiku urip. Ambegan sing ndadèkaké wunguné lan transisi iku yaiku sawijining pesen kenabian.

“Kaprigelan saka Gusti Allah kaya apa kang kudu kita tampa, supaya ati-ati kang adhem kados és, kang mung nduwèni agama legalistis, bisa ndeleng samubarang kang luwih utama kang wis kacawisaké kanggo wong-wong mau—Kristus lan kabenerané Panjenengané! Pesen kang marakaké urip pancèn diperlokaké kanggo maringi urip marang balung-balung garing.” Manuscript Releases, volume 12, 205.

Mangsa ing antarané wunguné Kristus katata dadi rong mangsa, kang kapisan lawasé patang puluh dina, nalika Panjenengané banjur minggah, katutaké déning sepuluh dina sadurungé

Pentekosta. Angka patang puluh iku pralambang ara-ara samun, kaya déné telung dina satengah utawa sèwu rong atus suwidak taun utawa dina.

Nalika Michael tumedhak ing Juli 2023, telung dina setengah patiné ing lurung-lurung kaendheg nalika Kristus miwiti pakaryan nggabungaké kaluhuran ilahi Panjenengané karo kamanungsan ing antarané satus patang puluh papat ewu. Pakaryan iku dilambangaké déning sapuluh dina sadurungé Pentakosta, nalika dosa disingkiraké lan kasawijèn ing antarané para sadulur diteguhaké. Sapuluh nggambaraké sawijining proses panggulawenthah, lan proses panggulawenthah iku rampung ing Pentakosta, kang nggambaraké angger-angger dina Minggu.

Ing sajarah sing padha banget ing ayat patang puluh, nalika wolung raja Persia lan sajarah babagan pasamuwan antarané wong Yahudi lan Roma makili proses panggawéan panjurung tumrap gambaring kéwan buas, proses panggawéan panjurung tumrap para prawan digambaraké ing sepuluh dina sing ndhisiki Pentakosta. Sungu-sungu murtad saka Protestantisme lan Republikanisme padha sesrawungan bebarengan ing sajarah mau kanggo mbentuk gambaré kéwan buas, déné sungu Protestant sing sejati nggabungaké kamanungsané karo kaallahané Kristus, mangkono mbentuk gambaré Kristus ana ing sawijining proses sing misahaké rong golongan para panyembah.

Prastawa-prastawa sajarah kang dilambangaké minangka Pitu Guntur iku kabukak ing sajarah kang dilambangaké déning ayat telulas nganti limalas saka Daniel sewelas, lan bebarengan karo kuwi kabèh iku disalaraské karo sajarah kang kasingit ing ayat patang puluh, kang dipungkasi ing undhang-undhang Minggu kang enggal teka, nalika mangsa kasempatan kanggo wong-wong kang netepi Sabat katutup.

“Maneh, pasemon-pasemon iki mulang yèn ora ana mangsa cobaan sawisé pangadilan. Nalika pakaryan Injil wis rampung, sanalika iku banjur tumeka pamisahan antarané wong becik lan wong ala, lan nasib saben golongan katetepaké kanggo selawas-lawasé.” Christ’s Object Lessons, 123.

Pamisahan antarané wong-wong wicaksana lan wong-wong bodho, wong-wong Laodikia lan wong-wong Filadelfia, utawa gandum lan iluk, kalaksanakake déning para malaékat.

“Wènèhana suket grinting lan gandum padha tuwuh bebarengan nganti tekan mangsa panèn. Banjur para malaékat kang nindakaké pakaryan pamisahan kuwi.” Selected Messages, buku 2, 69.

Pesen kang dibukak segelé sakdurungé lawanging sih-rahmat katutup nedahaké pakaryané umat Allah, kaya kang dilambangaké déning para malaékat. Pesen kang kinandhut ing artikel-artikel iki saiki lagi diterbitaké ing saindenging bumi ing luwih saka sewidak basa (ilat). Iki saiki lagi kaleksanan pas sadurungé lawanging sih-rahmat katutup, lan iki iku pakaryané umat Allah ing dina-dina pungkasan kanggo martakaké pesen iki. Pesen iki ngenali prastawa-prastawa kang dilambangaké minangka Pitu Guntur, lan pakaryan mangertèni sarta martakaké pesen iki ngasilaké pengalaman para prawan wicaksana.

Kita badhé nglajengaken panaliten punika wonten ing artikel salajengipun.

“Ing pamedharan ing wayah bengi ana sawijining adegan kang banget nggegirisi lumampah ana ing ngarepku. Aku weruh sawijining bal geni kang gedhé banget tiba ana ing antarane sawetara omah gedhong kang éndah, nganti njalari karusakané enggal sanalika. Aku krungu ana wong ngandika: ‘Kita wus ngerti manawa pangadilan-pangadilané Gusti Allah bakal tumeka ing bumi, nanging kita ora ngerti manawa iku bakal teka kanthi cepet mangkono.’ Liyané, kanthi swara kang kebak kasangsaran, matur: ‘Kowé ngerti! Yagéné kowé banjur ora kandha marang aku? Aku ora ngerti.’ Saka sakèhé panggonan aku krungu tembung-tembung panyendhu kang padha kaaturaké.”

“Ing sajroning kasangsaran gedhé aku tangi. Aku banjur turu manèh, lan katoné aku ana ing satengahing pasamuwan gedhé. Ana sawijining kang nduwèni panguwasa lagi ngandika marang para kang padha nglumpuk, ana ing ngarsané kagelar sawijining peta donya. Panjenengané ngandika yèn peta iku nggambaraké pakebonan anggur kagungané Allah, kang kudu digarap. Nalika pepadhang saka swarga madhang sapa waé, wong iku kudu mantulaké pepadhang mau marang liyané. Pepadhang-pepadhang kudu disumetaké ana ing akèh panggonan, lan saka pepadhang-pepadhang iki kudu disumetaké manèh pepadhang-pepadhang liyané.

Pangandikan punika kaulang malih: “Kowé iku uyahing bumi; nanging manawa uyah wis kelangan rasa asiné, nganggo apa manèh iku bakal diasinaké? Wiwit samana iku ora ana gunané manèh, kajaba mung dibuwang lan diidak-idak déning manungsa. Kowé iku pepadhang jagad. Kutha kang mapan ana ing pucuking gunung ora bisa disingidaké. Uga wong ora nyumet damar, banjur ditutupaké ing sangisoré takeran, nanging dipasang ana ing padamaran; lan iku madhang kabèh wong kang ana ing omah. Mulané, pepadhamu kudu madhang kaya mangkono ana ing ngarepé manungsa, supaya padha ndeleng panggawému kang becik, lan ngluhuraké Ramamu kang ana ing swarga.” Matius 5:13-16.

“Aku ndeleng sorot-sorot pepadhang sumunar saka kutha-kutha lan désa-désa, lan saka papan-papan kang dhuwur lan papan-papan kang asor ing bumi. Pangandikaning Allah ditindakake manut, lan minangka asilé ana tenger pangéling-éling tumrap Panjenengané ing saben kutha lan désa. Kayektèné dipratelakake ing saindenging jagad.

“Banjur peta iki disingkiraké lan diganti karo peta liyané. Ing peta mau, pepadhang madhang mung saka sawetara panggonan waé. Sésané donya kabèh ana ing pepeteng, mung ana padhang samar-samar ana ing kéné-kono. Piwulang kita ngandika: ‘Pepeteng iki iku asil saka manungsa ngetutaké lakuné dhéwé. Wong-wong mau wis ngreksa kecenderungan ala sing turun-temurun lan sing dikembangaké. Wong-wong mau wis ndadèkaké nyangsèni, nggoleki kaluputan, lan nuduh minangka pakaryan utama ing sajroning uripé. Atiné ora bener ana ing ngarsané Gusti Allah. Wong-wong mau ndhelikaké pepadhangé ana ing sangisoré gantang.’”

“Saupama saben prajurit Kristus wus nindakaké kuwajibane, saupama saben pengawas ing témbok Sion wus muniaké slomprèt kanthi swara kang cetha, jagad iki mbokmenawa wis saka biyèn krungu pawarta pepènget iku. Nanging pakaryan iki kasilep nganti pirang-pirang taun. Nalika manungsa padha turu, Iblis wus nyalip kita kanthi siasaté.”
Testimonies, jilid 9, 28, 29.